

יוסי, איפא במא יומין ושגין להאי ינוקא. שאל רבי אלעזר את רבי יוסי, בן כמה ימים ושנים הילד אמר לו, חבריא, במו מנייכו לא תבעון דא, דהא עד לא מטונן עליו חמיש שגין אמר להם רבי יוסי, חברים, בקשה מכם אל השאלו על זה כי עדין לא מלאו לו חמיש שנים ואני חושש מעין הרע.

עוד חמיש שנים אשר אין חריש וקציר גם אתה לא תקצור את בנק לעולמים כי יהיה לו אריכות ימים ושנים

אמר ליה רבי אלעזר חס ושלום שנstable עליו בעין רעה, דהא בעינא טבא אשגחנא ביה כי ודאי בעין טובה אנו מסתכלים עליו. ומה דאמרת חמיש שגין ומה שאמרה שעдин אינו בן חמיש שנים, איןון חמיש שגין (בראשית מה) אשר אין חריש וקציר אלו החמש שנים שהזכרת הם על דרך הכתוב "ועוד חמיש שנים אשר אין חריש וקציר". דלא תקצור ליה לעלמיון לומר שגם אתה לא תקצור את בנק לעולמים כי יהיה לו אריכות ימים ושנים.

רבי אלעזר אמר שהחכמים ישבו שבעה ימים שנשמרו של רבי יוסי תשב במקומה

אמר רבי אלעזר לרבי אבא, ניתיב הכא עד ז' יומין בגין דאת ישבא ביתה נשב כאן עוד שבעה ימים עד שתישב בביתך. דהא כל שבעה יומין דגשmeta נפקת מן גופה,

הילימוד היומי

אַזְלָת עֲרֵטִילָה כיון שכל שבעה ימים אחרי שהנשמה יצאת מהגוף היא הולכת ערומה בלבד לבוש הרاءו לה כי יש לה לעלות זו מדרגות שהם הוזע עד שmagua להן עדן העליון שבו בחינת בינה כדי לחתלבש שם לבוש הרاءו לה. **וְהַשְׁתָּא דְאַהֲדָרָת, עַד בֶּעָן לֹא אַתִּיְשַׁבֵּת בְּדוֹכְתָּהָא, עַד שְׁבָעָה יוֹמָין** ועבדיו שנשנתו של רבוי יוסי חורה עדין לא התישבה במקומה בגופו שבעה ימים.

ענין עירך קודמים החכמים הולכים לרבי יוסי בן לקונייא

אמָר רַבִּי אָבָא, בְּתִיב (דברים טו) פְּתֻוחָתְפַתְח אֶת יְדֶךָ לְאַחִיךְ לְעַנְיָךְ וְלְאַבְיוֹנָךְ, קְרָא דָא, הָא תְּגִינֵּן לִיה, דְלֹא יִשְׁבֹּז בָּר נְשׁ עֲנֵיָא דְּלִילִית, וַיְהִבָּלְאַחֲרָא פָּסָוק זה הראינו כבר למדנו ביאورو שלא יעוזב אדם מלתמורע בעני שלו וייתן לעני אחר כי ענין עירך קודמים הָא רַבִּי יוֹסֵי חַמּוֹךְ בְּבִי מְרַעִית, גַּזְוִיל וְנַגְמֹול חַסְד עֲמִיתָה. וּבְתַר דְּגַחְדָּר, גַּיְעֹול בְּהָאִי והרי רבוי יוסי בן לקונייא חמיר בבית חוליו נלך ונגמול חסד אותו ואחר כך בחזרתו נכנס בכאן. **וְהָא כָּל זָמְנָא דְּגַחְדָּר וְגַחְדָּר בְּאַרְחָא דָא, גַּחְמִי תְּחִיָּת הַמְתִים** שהרי בכל זמן שנלך ונחזור מבאן נראה תחיית המתים. **אמָר רַבִּי אַלְעֹזָר וְדָאי חַבִּי הוּא,** אמר רבוי אלעזר ודאי כך הוא שצרכיהם ללכנת לרבי יוסי חממי קודם נְשַׁקּוּחוּ **לְהַחְוֹא יְנֻזְקָא, בְּרַכְוֹהוּ וְאַזְלָוּ** נשקו את אותו התינוק ברכותו והלכו.

דור כמו דורו של רבוי שמעון בר יהואי לא יהיה עד דורו של משה

אמָר רַבִּי אָבָא, תְּוֹהֵנָא עַל דְּרַדְקֵי דְּדַרָּא דָא, בְּמַה
הליימוד **הַיּוֹמִי**

תקייפא חיליהו, ואינון טנריין רברבין ראמין אמר רבי אבא
אני תמה על הילדיים שבדור זה כמה חזק כוחם והם כמו שלעים גדולים וגובהים. אמר
רבי אלעזר, ובאה חוליקיה דאבא, מאריה דדרא דא.
אמר רבי אלעזר אשרי חלקו של אבא רבי שמעון בר יוחאי שהוא האדון של הדור הזה
דהא ביומו, בעי קדרשא בריך הוא לאתקנא, תרין
מתיבתין דיליה שהרי בימי רצחה הקב"ה לתקנו שתי ישיבות שלו אחת למעלה
בגן עדן העליון לנשות ואחת למטה בג"ע התחתון לרותות, ולמעדן לוזן
ישובא רברבא ועלאה בדקה יאות ולעשות את אותן הישיבות
ליישוב גדול ועליון כראוי ולכך הביא את נשות אלו לתקן ולצרכן כדי ליישב על ידן את
הישיבות האלה. **דהא לא יהא בדרא דא, עד הייתי מלפאת**
משיחא. כי לא יהיה כמו הדור הזה עד שיבא מלך המשיח **אלו** הלכו לדרךם.

על אחד עשרה דברים באים נגעים על בני האדם

עד דהו אלו, אמר רבי אבא, הא תנינן, על חד סרי
מלין גגעין אתיין על בני נשא בעוד שהיו הולכים אמר רבי אבא
 הרי שנינו שלע אחד עשר דברים נגעים באים על בני אדם. **ואליין איפון** ואלו הן:
על עבودה זרה. **ועל קללה השם.** **ועל גלוי עריות.** **ועל גנבה.** **ועל לשון הרע.** **ועל עדות שקר.** **ועל דינא**
דמקלקל ית דינא דין שמקלקל ומעוות את הדין. **ועל שבועת**
שין. **ועל דעתם בתחומה דחבריה** המשיג גבול רעהו ונכנס

הליימוד היומי

לע"ג גבריאל דרשו בן רחמים ורמו מרים ז"ל

לתחומו. ועל דמְחַשֵּׁב מִחְשָׁבִין בִּישִׁין על החושב מחשבות רעות. ועל דמְשָׁלָחַ מִרְגְּנִים בֵּין אֶחָדים. מחרחר ריב ומדון בים אחיהם אהבים ואית דאמְרִי, אף על עִינָּא בִּישָׁא ויש אומרים גם על עין הרע. ובכל הוז תגינן במתניתה ואת כולם למדנו בבריתא.

פריע הוא צרעת ונמצא שנגעים באים על עבודה זרה שווה היה חטא העגל ועל כללת השם נלמד מגולית

עובדת זרה מנין. דכתיב ממה שבתוב, (שמות לב) וירא משה את העם כי פְּרוּעַ הִיא בְּיַד אֹהֶרֶن. מאיכי כי פְּרוּעַ הִיא מהו כי פרוע הוא. לאלקו בצרעת שלקו בצרעת ונלמד כן מגוירה שווה. כתיב הבא בחטא העגל כתוב כי פְּרוּעַ הִיא, וכ כתיב הtram ובפרשת מצורע כתוב, (ויקרא יג) והצָרְרוּ אֲשֶׁר בּוֹ הַגָּנָע בְּגָדָיו יהיו פרומים וראשו יהיה פְּרוּעַ ומגוירה שווה "פרוע" "פרוע" נלמד שפrouע הוא צרעת ונמצא שנגעים באים על עבודה זרה שווה היה חטא העגל. ועל כללת השם, דכתיב שוד המלך אמר לגלית הפלישתי שהיה מחרף ומגדף, (שאלאל א יז) היום הזה יסגרך יהיה בידי, וכ כתיב, (ויקרא יג) והסגירו הפהן ונמצא שהסגר הוא צרעת.

דוד המלך שם עין רעה על גולית ועל יוֹאָב וهم הצעטו

אמר רבבי אבא, מלחה דא לא אתויישבא, ואצטראיך לעינא ביה אמר רבבי אבא עניין זה של גלית הפלישתי לא התהייש וצריך

הליימוד היומי

לע"ג גבריאל דרוש בן רחמים ורמו מרים ז"ל